

அறிமுகம்

ஏதேனும் ஒரு துறையில் குறுகிய காலத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு புரட்சி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கைத்தொழிலில் ஏற்பட்ட இவ்வாறான புரட்சி கைத்தொழில் புரட்சி எனப்படும். ஐரோப்பாவில் மத்திய காலத்தில் சமயத் துறையில் ஏற்பட்ட புரட்சி சமயப் புரட்சியாகும். பல்வேறு விதமான புரட்சிகள் ஏற்படுவதுண்டு. அரசியல் ரீதியாகப் புரட்சிகள் பல ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றில் அமெரிக்க சுதந்திரப் போர், பிரான்சியப் புரட்சி, ரஷ்யப் புரட்சி என்பன சிறந்த உதாரணங்களாகும். அரசியல் ரீதியில் ஏற்பட்ட இந்தப் புரட்சிகள் தொடர்பாக இப்பாடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

7.1. அமெரிக்க சுதந்திரப் போர்

அறிமுகம்

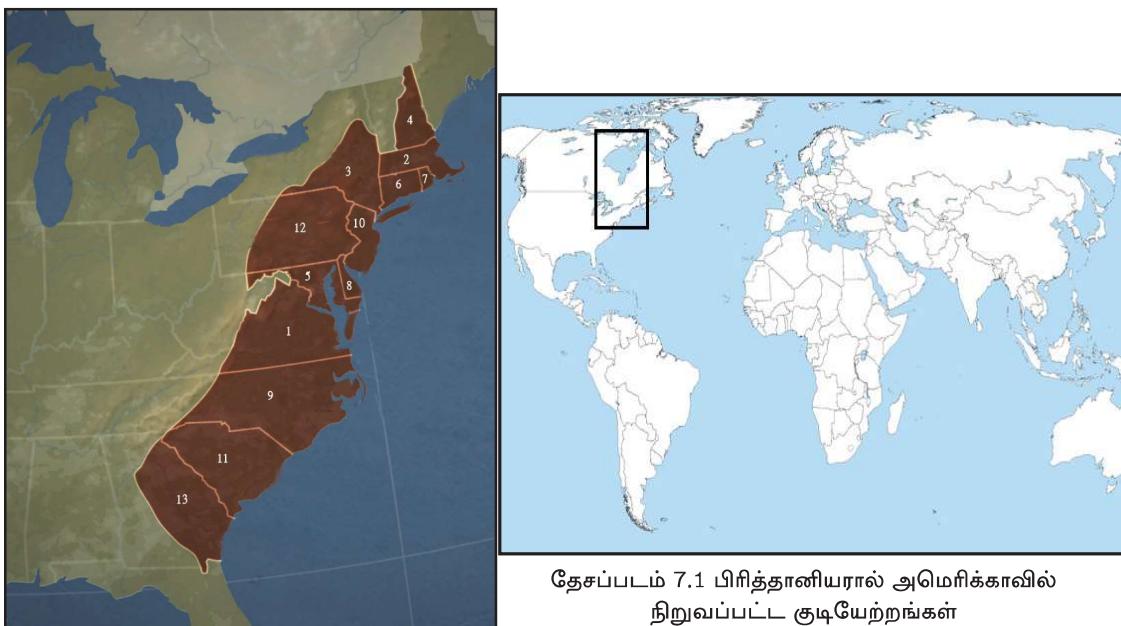
அமெரிக்கக் குடியேற்றவாசிகள் பிரித்தானியப் பேரரசிலிருந்து விடுதலை பெற மேற்கொண்ட போராட்டமே அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் எனப்படுகின்றது. 1492 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் கர்பியன் கடவில் பகாமாஸ் தீவில் இறங்கிய ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னர் அமெரிக்கோ வெஸ்புசி தற்போதைய அமெரிக்கக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த பெரும் நிலப்பரப்பைக் கண்டுப்பிடித்தார். பின்னர் ஜேர்மனிய நிலவியலாளர் ஒருவரால் அப்பிரதேசம் அமெரிக்கா எனப் பெயரிடப்பட்டது. கொலம்பஸ் அமெரிக்கப் பகுதிக்கு வந்தபோது, தான் இந்தியாவை அடைந்துள்ளதாக நம்பினார். ஆதலால் அக்காலத்தில் வட அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தோரை இந்தியர் என அடையாளம் கண்டார். வளங்களுடன் கூடிய பரந்த நிலப்பரப்பையுடைய நாடான அமெரிக்காவைப் பற்றிக் கேள்வியற்ற ஐரோப்பியர் அமெரிக்காவைத் தமதாக்கும் எண்ணத்தில் குழுவாகச் சென்று அங்கு குடியேற்றங்களை அமைக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். போர்த்துக்கல், ஸ்பானியா, ஓல்லாந்து, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய ஐரோப்பிய நாடுகள் அமெரிக்காவில் குடியேற்றங்களை அமைத்தன. ஐரோப்பியர் அமெரிக்காவில் குடியேற்றங்களை அமைப்பதில் தாக்கம் செலுத்திய காரணிகள் பின்வருமாறு,

- ❖ ஐரோப்பிய நாடுகளில் கத்தோலிக்கருக்கும் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தவருக்கும் இடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டதால் சமய சுதந்திரத்தை எதிர்பார்த்து மக்கள் புதிய இடத்திற்குச் செல்ல விரும்பியமை.
- ❖ வர்த்தகத்தின் பொருட்டுப் புதிய பிரதேசங்களில் நிலங்களைப் பெற்றுக்கொள் வதன் மூலம் வாழ்வை சிறப்பானதாக்கிக் கொள்ள மக்கள் விரும்பியமை.

- ❖ புகழையும் செல்வத்தையும் அதிகரிக்கும் நோக்குடன், ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆட்சியாளர்கள் புதிய இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பு.

பிரித்தானியக் குடியேற்றங்கள் நிறுவப்படல்

காலம்பஸின் வருகையின் பின் ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலத்தில் பல்வேறு ஐரோப்பிய இனத்தவர் அமெரிக்காவின் பல பிரதேசங்களில் தமது குடியேற்றங்களை நிறுவினர். இவர்களில் ஸ்பானியரும் போர்த்துக்கேயரும் தென் அமெரிக்காவில் குடியேற்றங்களை நிறுவினர். பின்னர் அமெரிக்க ஐக்கிய அரசுகள் என்ற நாடு பிரித்தானியரால் வட அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்ட குடியேற்றங்களை மையமாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்றது.

தேசப்படம் 7.1 பிரித்தானியரால் அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்ட குடியேற்றங்கள்

1. வேர்ஜினியா	8. டெலவர்
2. மசாக்செற்ஸ்	9. வட கரோலினா
3. நியுயோர்க்	10. நியூ ஜெர்சி
4. நியுஹம்ஷயர்	11. தென் கரோலினா
5. மேரிலாந்து	12. பென்சில்வேனியா
6. கனக்டிக்கட்	13. ஜோர்ஜியா
7. ரோட் தீவு	

1607 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியர் வேர்ஜினியாவில் குடியேற்றங்களை அமைப்பதில் ஆரம்பமான வட அமெரிக்கக் குடியேற்றம் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நிலைத்திருந்தது. இக்காலத்தில் பிரித்தானிய அரசின் நேரடியான தலையீட்டினைவிட அந்நாட்டின் நிறுவனங்கள், தனிநபர்கள், தனிப்பட்ட குழுவினரால் அமெரிக்காவில் குடியேற்றங்கள் நிறுவப்பட்டமை சிறப்பம்சமாகும். பிரித்தானிய அரசிடமிருந்து இந்தக்

குடியேற்றங்களின் செயற்பாட்டிற்குத் தேவையான அனுமதியும் அனுசரணையும் கிடைத்தது. இவ்வாறு இடையிடையே பிரித்தானியாவிலிருந்து வட அமெரிக்கா சென்ற குழுவினர் 1733 ஆம் ஆண்டளவில் பதின்மூன்று குடியேற்றங்களை நிறுவினர். அந்தப் பதின்மூன்று குடியேற்றங்களின் பெயர்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இந்த பதின்மூன்று குடியேற்றங்களில் பன்னிரண்டு குடியேற்றங்கள் 1607 - 1682 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலேயே ஆரம்பமாகின. வட அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில் இறுதியாகத் தோற்றம்பெற்ற குடியேற்றம் ஜோர்ஜியாவாகும். அது 1733 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. ஆரம்பக் குடியேற்றங்களின் தன்மையை நோக்குகையில் அவை ஒரேயடியாகத் தோற்றம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறே அக்குடியேற்றங்களை நிறுவுவதில் தாக்கம் செலுத்திய காரணங்களும் பலவிதமானதாகும். சமய சுதந்திரம் பெறும் நோக்கிலும் வர்த்தக ரீதியாக இலாபம் பெறும் நோக்கிலும் அவை நிறுவப்பட்டன. சனத்தொகை, வாழ்க்கை முறை, பொருளாதாரச் செயற்பாடு ஆகியவற்றிலும் இக்குடியேற்றங்களுக்கிடையே வேறு பாடுகள் காணப்பட்டன. இவ்வாறு பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்ட போதிலும் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆங்கில மொழி பேசிய, அப்பண்பாட்டிற்கு அமைய இசைவாக்கம் பெற்ற தனிமக்கள் பிரிவாக இக்குடியேற்றவாசிகள் எழுச்சி யுற்ற தொடங்கினர்.

அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில் பிரித்தானிய நிருவாகம்

வட அமெரிக்கப் பகுதியில் பிரித்தானியக் குடியேற்றங்கள் பிரித்தானிய நிறுவனங்களதும் பல்வேறு நபர்களதும் உதவியினால் நிறுவப்பட்டனவாக முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு குடியேற்றங்களை நிறுவ முன்வந்தோர் அதற்கான அனுமதியைப் பிரித்தானிய அரசிடம் பெற்றிருந்தனர். இதன்படி சில நிபந்தனைகளுக்கு அவர்கள் இணங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் தாய்நாட்டுச் சட்டங்களைப் புதிய குடியேற்றங்களில் செயற்படுத்த வேண்டுமென்பதும் அந்த நிபந்தனையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. குடியேற்றங்களின் நிருவாகம் அந்தந்தக் குடியேற்றங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு உதவும் பொருட்டு அந்தந்தக் குடியேற்றங்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட சட்டசபை இருந்தது. அமெரிக்காவுக்கும் பிரித்தானியாவுக்கும் இடையே நீண்ட தூரம் இருந்தமையாலும் வளர்ச்சியடைந்த தொடர்பாடல் வசதிகள் அக்காலத்தில் காணப்படாமையாலும் அமெரிக்கக் குடியேற்றவாசிகள் சுதந்திரமாக நிருவாகத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். இதற்கமைய 1763 ஆம் ஆண்டு வரை அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாகப் பிரித்தானிய அரசியல் கொள்கை மிகவும் இலகுத்தன்மையுடையதாக இருந்தமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நிலைமை குடியேற்றவாசிகளில் சுதந்திரம் தொடர்பான எண்ணத்தை வளர்ப்பதில் தாக்கம் செலுத்தியது. எனினும் குடியேற்றவாசிகள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினை காரணமாகப் பிரித்தானியரின் உதவி அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது.

1763 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் அமெரிக்கக் குடியேற்றவாசிகள் எதிர்நோக்கிய பாதுகாப்புத் தொடர்பான இரண்டு பிரச்சினைகள் இருந்தன. இவற்றில் பிரான்சியரின் அச்சு நுத்தல் முதலாவதாகும். பிரித்தானிய குடியேற்றங்களுக்கு வடக்கில் பிரான்சியரின் ஆதிக்கம் இருந்ததாலும், அவர்கள் தம் ஆதிக்கத்தைப் பரவலடையச் செய்ய முயன்றதாலும் குடியேற்றவாசிகளுக்கு பிரித்தானியரின் பாதுகாப்புத் தேவைப்பட்டது. 1756 - 1763 வரை பிரித்தானியருக்கும் பிரான்சியருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போர் ஏழாண்டுப் போர் எனப்படும். இந்தப் போரில் பிரான்சியர் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். மேலும் பிரித்தானியருக்கும் பிரான்சியருக்குமிடையே சமாதான உடன்படிக்கை கைச் சாத்திடப்பட்டதால் குடியேற்றவாசிகளுக்கு பிரான்சியர் தொடர்பான அச்சுறுத்தல் முடிவுக்கு வந்தது. அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் மேற்கே பரவிட செவ்விந்தியரின் அச்சுறுத்தல் பிரதான தடையாக இருந்தது. பிரான்சியரின் ஆதிக்கம் மேலோங்கிய காலத்தில் பிரித்தானியருக்கு எதிராகப் பிரான்சியருடன் செவ்விந்தியர் தொடர்பு வைத்திருந்தனர். எனினும் பிரான்சியரின் தோல்வியுடன் இந்நிலை மாற்றமடைந்தது. மேலும் பிரித்தானியர் மேற்கொண்ட கொள்கையினால் செவ்விந்தியரின் அச்சுறுத்தல் குறைவடைந்தது.

இவ்வாறு ஏழாண்டுப் போரில் பிரான்ஸ் தோல்வியுற்று வட அமெரிக்காவில் பிரான்சியரின் ஆதிக்கம் வீழ்ச்சியுற்றுத்துடன் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட பாதுகாப்பு உபாயங்களினால் செவ்விந்தியர்களின் அச்சுறுத்தலும் குறைவடைந்ததால் குடியேற்றங்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பாகப் பிரித்தானியரின் உதவி கட்டாயம் தேவைப்படவில்லை.

சுதந்திரப் போருக்கான காரணங்கள்

அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாகப் பிரித்தானியப் பொருளாதாரக் கொள்கை யும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளும் தாய்நாட்டிற்கு சாதகமான முறையில் செயற்படுத்தப் பட்டன. இதன்படி பிரித்தானியாவில் உற்பத்திசெய்யப்பட்ட பொருள்கள் குடியேற்றங்களில் உற்பத்தி செய்வது தடை செய்யப்பட்டது. புகையிலை, சீனி, பருத்தி, தேன் மெழுகு, கோதுமை, வெண்கலம் போன்ற பொருள்கள் பிரித்தானியாவுக்கு மாத்திரமே கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொருள்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பொருள்களையும் பிரித்தானியாவுக்கு அனுப்பி, அங்கிருந்தே ஏனைய நாடுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவ்வாறே உற்பத்திச் செயற்பாடுகள் அல்லது வர்த்தகம் தொடர்பாக இந்தக் குடியேற்றங்கள் தாய் நாட்டுடன் போட்டியிட முடியாது என்ற நிபந்தனை இருந்தது. இந்தக் கொள்கையினால் குடியேற்றவாசிகளுக்குப் பொருளாதாரத்தியாகப் பாதிப்பு ஏற்பட்ட போதிலும், பிரித்தானியரால் அவர்களுக்கு நிலையான சந்தை கிடைத்திருந்தது. அவ்வாறே ஆரம்ப காலத்தில் பிரித்தானியருடு சட்ட திட்டங்கள் குடியேற்றங்களில் கடுமையாக செயற்படுத்தப்படாமையால் ஏற்படும் பாதிப்பினைக் குறைக்கும் பொருட்டு ஏனைய இனத்தவருடன் இரகசியமாக வர்த்தகத் தொடர்பினை மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. இதனால் 1763 ஆம் ஆண்டு வரை பிரித்தானியப் பொருளாதார முறையும் சட்டதிட்டங்களும் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களில் அதிக எதிர்ப்பை எதிர்நோக்கவில்லை. எனினும் 1763 ஆம் ஆண்டின்

பின்னர் பிரித்தானியா அறிமுகம் செய்த சட்டத்திட்டங்களால் குடியேற்றங்களுக்கும் தாய் நாட்டிற்குமிடையே கருத்து வேறுபாடு தோன்றியது. அது சுதந்திரம் தொடர்பான கருத்து வலுவடைவதற்குக் காரணமாகியது.

ஏழாண்டுப் போரின் பொருட்டு பிரித்தானியா அதிக செலவு செய்ய வேண்டி இருந்ததால் அந்நாட்டின் கடன் சமை அதிகரித்தது. அக்கடனையும் வட்டியின் ஒரு பகுதியையும் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் ஏற்க வேண்டும் என்பது பிரித்தானியரின் நோக்கமாக இருந்தது. இதனால் பிரித்தானியப் பிரதமர் ஜோன் கிரன்வில் அமெரிக்க குடியேற்றங்களிலிருந்து அறவிடப்பட்ட சுங்க வரி முறையாக அறவிடப்படுவதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார். குடியேற்றங்களில் இரகசிய வர்த்தக நடவடிக்கைகளைத் தடைசெய்யும் பொருட்டுப் புதிய சட்டங்கள் சிலவற்றை அறிமுகம் செய்யவும் அவர் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார். 1764, 1765 ஆகிய ஆண்டுகளில் அவ்வாறான மூன்று சட்டங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

01. சீனிச் சட்டம் (கரும்புச் சட்டம் / Molasses Act)

02. நாணயச் சட்டம்

03. முத்திரைச் சட்டம்

சீனிச் சட்டத்திற்கு அமைய இரகசிய வர்த்தகத்தை நிறுத்துவதற்குப் பிரித்தானியக் கடற் படை முன்னரைவிட அதிகமாகக் கடற்கரை பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதால் குடியேற்றவாசிகளுடன் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. நாணய சட்டத்திற்கு அமையக் கடனைச் செலுத்தும் பொருட்டு குடியேற்றங்களில் நாணயங்கள் வழங்குவது தடை செய்யப்பட்டது. வெள்ளி அல்லது தங்கத்தினால் அத்தொகையை செலுத்துவதற்கு குடியேற்றவாசிகளுக்கு நேர்ந்தது. குடியேற்றவாசிகள் இச்சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததுடன் 1765 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய அரசாங்கத்தால் முத்திரைச் சட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டது. இதற்கமைய சட்டர்தியான அனைத்து ஆவணங்களுக்கும் முத்திரை வரி அறவிட வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. முத்திரை வரி வர்த்தகர்கள், சட்டத்தரணிகள், அச்சிடுவோர் போன்ற உயர்நிலையில் இருந்தோரையும் பாதித்தமையால் அவர்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். இந்த சட்டத்திற்குப் பலத்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதுடன் அமெரிக்க குடியேற்றவாசிகள் முத்திரையை நிராகரிக்கவும் முன்வந்தனர். எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்கும் நடவடிக்கையை ஒழுங்கமைப்பதில் குடியேற்றங்களில் ஒற்றுமை காணப்பட்டமை சிறப்பம்சமாகும். மேற்கூறப்பட்ட வரிகள் தவிர தேயிலை, கண்ணாடி, கடதாசி போன்றவற்றிற்கும் சுங்க வரி செலுத்துவது தொடர்பாக எதிர்ப்பு எழுந்தது. பிரித்தானியரால் அமுல் செய்யப்பட்ட மற்றுமொரு சட்டத்திற்கு அமைய அமெரிக்காவில் இருந்த பிரித்தானிய படையினருக்குத் தங்குமிடம் அளித்தல், நிதி வழங்குதல் என்பன குடியேற்றங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டன. இந்தச் சட்டங்களுக்கு எதிராகக் குடியேற்றவாசிகள் கிளர்ச்சி செய்யும்போது அவற்றை அடக்குவதற்கு சில குடியேற்றங்களில் சட்டசபையைக் கலைத்தல் போன்ற செயற்பாட்டையும் மேற்கொண்டனர். இதனால் குடியேற்றவாசிகள் பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெறும் நோக்கில் ஒன்றினைந்து போராட முன்வந்தனர். இந்த நிலையை ஆராய்க்கையில் அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கான சில காரணங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கான காரணங்கள்

- அமெரிக்கக் குடியேற்றவாசிகள் நீண்ட காலமாகப் பிரித்தானிய தலையீட்டிற்கு மாறாக சுய நிருவாகத்திற்குப் பழக்கப்பட்டிருந்தமை.
- பிரித்தானியர் பின்பற்றிய தாய்நாட்டிற்குச் சாதகமான பொருளாதாரக் கொள்கை.
- குடியேற்றவாசிகளின் எண்ணங்கள், மனநிலைகள், கருத்துக்களைப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமை.
- 1763 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் அமுல் செய்யப்பட்ட புதிய வரிகள்.
- குடியேற்றவாசிகளின் நீதியான போராட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்த பிரித்தானியா நடவடிக்கை எடுத்தமை.
- சுதந்திரம் தொடர்பாகக் குடியேற்றவாசிகளிடையே காணப்பட்ட ஆர்வம்.

சுதந்திரப் போர்

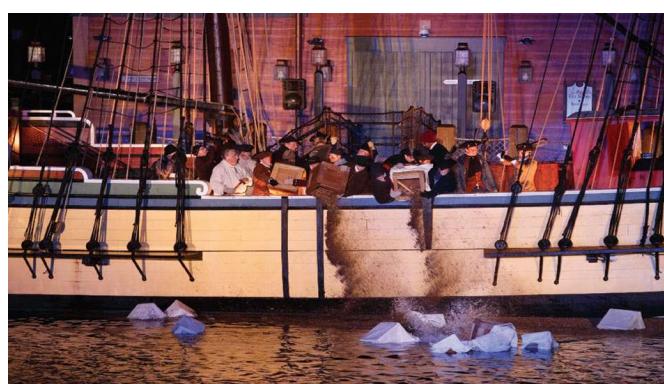
1763 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியரால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய சட்டங்கள், வரிகள் என்பவற்றிற்கு எதிராகக் குடியேற்றவாசிகள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் நிலைக்கு உள்ளாகினர். புதிய சட்டங்களில் முத்திரைச் சட்டத்திற்கே அதிகமான எதிர்ப்புத் தோன்றியது. இதனால் முத்திரை மட்டுமன்றிப் பிரித்தானியப் பொருள்களை பகிஷ்கரிப்பது வரை எதிர்ப்புத் தொடர்ந்தது. அக்காலத்தில் பிரித்தானியாவில் நிலவிய மரபின்படி மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்திற்கே வரி விதிக்கும் உரிமை இருந்தது. எனினும் பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்தில் குடியேற்றவாசிகளின் பிரதிநிதிகள் இருக்கவில்லை. எனவே தமது நாட்டினருக்கு வரி விதிக்கும் உரிமை பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்திற்கு இல்லை என்ற கருத்து குடியேற்றவாசிகளிடையே நிலவியது. இந்தக் கருத்து அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் முழுவதும் பரவியதுடன், “பிரதிநிதித்துவம் இன்றேல் வரியுமில்லை” என்ற கோஷம் தோற்றம் பெற்றது. இவ்வாறு பொருளாதார காரணத்தால் எழுந்த எதிர்ப்பானது அரசியல் பிரச்சினையாக மாறியது.

முத்திரைச் சட்டத்திற்கு எதிராக ஏற்பட்ட முக்கிய எதிர்ப்பின் காரணமாகப் பிரித்தானிய அரசு அதனை நீக்கியது. எனினும் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக சட்டங்களை விதிக்கப் பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டெனப் பிரித்தானியா கூறியது. முத்திரை வரி போன்ற நேரடியான வரிகளை அமெரிக்க மக்கள் எதிர்க்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்த பிரித்தானிய அரசு தனது வருமானத்தை உறுதி செய்யும் பொருட்டு 1767 ஆம் ஆண்டு இறக்குமதிச் சட்டங்கள் சிலவற்றை அமுல் செய்தது. இதற்கமைய அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்த கண்ணாடி, ஈயம், கடதாசி, தேயிலை ஆகிய பொருள்களுக்கு இறக்குமதி வரியை விதித்தது. இந்த வரியினை சேகரிக்கப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் முயன்றபோது குடியேற்றவாசிகள் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். எனவே இரு சாராருக்கும் இடையே மோதல்கள்

ஏற்பட்டன. பொஸ்டன் துறைமுகத்தில் குடியேற்றவாசிகள் காட்டிய எதிர்ப்பிற்குப் பிரித்தானிய இராணுவம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததால் ஐவர் உயிரிழந்தனர். இவ்வாறான செயல்களால் அமெரிக்க மக்களிடையே பிரித்தானியர் மீதான எதிர்ப்பு மேலும் அதிகரித்தது. குடியேற்றவாசிகள் பிரித்தானியப் பொருள்களை மேலும் பகிஷ்கரித்ததால் மேற்கூறப்பட்ட இறக்குமதி வரிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட இலாபத்தை விடப் பல மடங்கு நட்டத்தை பிரித்தானிய அரசாங்கம் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் 1770 ஆம் ஆண்டு தேயிலை வரி நீங்கலாக ஏனைய இறக்குமதி வரிகள் அனைத்தும் நீக்கப்பட்டன. இலாபம் பெறுவதை விட அமெரிக்கா மீது வரி விதிப்பதற்குத் தமக்கு உரிமை உண்டெனக் காட்டும் பொருட்டே பிரித்தானிய அரசாங்கம் தேயிலை வரியை நீக்கவில்லை.

1773 ஆம் ஆண்டு அமூல்செய்யப்பட்ட மற்றுமொரு சட்டத்தால் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுக்குத் தேயிலை வழங்கும் உரிமையை ஒரு நிறுவனத்திற்கு மட்டும் பிரித்தானியா வழங்கியது. இதனால் அமெரிக்க வர்த்தகர்களின் சம்பிரதாய தேயிலை வர்த்தகம் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் கோபமுற்ற அமெரிக்கர்கள் பிரித்தானிய வர்த்தக நிறுவனங்களின் தேயிலையை அமெரிக்காவில் இறக்குமதி செய்வதற்குத் தடை விதித்தனர்.

1773 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் பொஸ்டன் துறைமுகத்தில் தரித்திருந்த தேயிலையுடன்கூடிய கப்பலில் மாறு வேடம் தரித்து நுழைந்த பொஸ்டன் மக்கள் அதிலிருந்த 342 தேயிலைப் பெட்டிகளைக் கடலில் வீசினர். பொஸ்டன் தேநீர் விருந்து என அழைக்கப்படும் இந்த நிகழ்வு அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் ஆரம்பமெனக் கருதப்படுகின்றது. பொஸ்டன் நிகழ்விற்கு நட்டாடு செலுத்தும் வரை பொஸ்டன் துறைமுகத்தை மூடுவதற்கு பிரித்தானிய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. இது தவிர பல்வேறு சட்டங்களை அமூல்செய்து குடியேற்றவாசிகளின் கருத்துக்களைப் புறக்கணித்து மசாசுசெற்ஸ், ஜோர்ஜியா போன்ற குடியேற்றங்களின் நிருவாகத்தைச் சிர்திருத்தி அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. பிரித்தானியா பின்பற்றிய இந்த அடக்குமுறையால் கோபமடைந்த இந்தக் குடியேற்றவாசிகள் 1774 ஆம் ஆண்டு பிலடெல்பியா நகரில் ஒன்றுகூடி மகாநாடு ஒன்றினை நடத்தினர். அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் தொடர்பான வரலாற்றில் அமெரிக்கக் கண்டத்தின் முதலாவது மகாநாடு என அது குறிப்பிடப்படுகின்றது.

உரு 7.1 பொஸ்டன் தேநீர் விருந்து

பில்டெல்பியா மகாநாடு அமெரிக்க சுதந்திரப் போரில் முக்கிய கட்டமாகும். 12 குடியேற்றங்கள் கலந்து கொண்ட இந்த மகாநாட்டில் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாகச் சட்டங்களை அமுல் செய்யவோ, வரி அறவிடவோ பிரித்தானிய பாரானுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என வெளியிடப்பட்டது. அவ்வாறே பிரித்தானியப் பொருள்களை பகிஷ்கரிக்கவும் பாதுகாப்பின் பொருட்டு குடியேற்ற வாசிகள் ஆயுதந்தரிக்க வேண்டுமெனவும் இங்கு கருத்து முன்வைக்கப்பட்டு நிறைவேறியது. இதன் பின்னர் பிரித்தானிய அரசுக்கும் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுக்கும் இடையிலான போர் படிப்படியே வலுவடைந்தது. 1775 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் லெக்சின்டன் நகரில் இரு பிரிவினரதும் படைகளுக்கிடையே ஆயுதப் போர் நடைபெற்று பல மரணங்கள் ஏற்பட்டன. இதன் பின்னர் பில்டெல்பியா நகரில் மீண்டும் ஒன்றுகூடிய குடியேற்றங்களின் பிரதிநிதிகள், குடியேற்ற வீரர்கள் கண்டமொன்றின் வீரர்களாகத் தங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்ததுடன் அந்தப் படையின் தலைவர் பதவிக்கு ஜோர்ஜ் வொஷிங்டன் நியமிக்கப்பட்டார். அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கு வெளிநாட்டு உதவியைப் பெறும்பொருட்டுக் குழு ஒன்றும் நியமிக்கப்பட்டது.

பிரித்தானியப் படையினருக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய பின்னணியை அமைத்ததன் பின்னர் குடியேற்றங்களின் ஒன்றிணைந்த பிரதிநிதிகள் சபையால் 1776 ஆம் ஆண்டு ஐங்கூடிய மாதம் 4ஆம் திகதி அமெரிக்கச் சுதந்திரப் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. பிறப்பிலேயே மனிதனுக்கு அளவிடமுடியாத உரிமைகள் பல உண்டெனவும் அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மனிதன் ஆட்சியை அமைப்பதாகவும் குறிப்பிடும் அப்பிரகடனம் மூலம் அமெரிக்கா பிரித்தானியப் பேரரசிலிருந்து விலகி சுதந்திர அரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு இணங்காத பிரித்தானியா அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுக்கு எதிராகப் போரை ஆரம்பித்தது. அப்போர் பல ஆண்டுகள் நீடித்தது. போர் ஆரம்பமாகி முதல் இரு ஆண்டுகள் பிரித்தானியப் படை தோல்வி கண்டது. பல்லாயிரம் மைல்கள் தூரத்தில், பழக்கமில்லாத பிரதேசத்தில் போர்புரிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால் பிரித்தானியப் படையினர் பெரும் இன்னல்களை எதிர்நோக்கினர். இந்த இரு பிரிவினருக்கும் இடையிலான போர்களில் பிரான்ஸ் அமெரிக்காவுக்கு உதவ முன்வந்தது. பின்னர் ஸ்பானியா, ஒல்லாந்து என்பன பிரித்தானியாவுக்கு எதிரான குழுவில் இணைந்தன. இதனால் பிரித்தானியாவுக்குப் பாதகமான நிலை ஏற்பட்டது. அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற போர்களில் தோல்வியடைந்ததால் 1783 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியா சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளில் இறங்கியது. அதன் விளைவாக 1783 ஆம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட பாரிஸ் உடன்படிக்கையில் அமெரிக்கா சுதந்திர அரசாகப் பிரித்தானியாவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு அமெரிக்காவின் சுதந்திரம் சர்வதேசர்தியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் 1789 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு மக்கள் தமது அரசியல் யாப்பினை உருவாக்கினர். அதன்படி ஜோர்ஜ் வொஷிங்டன் முதல் ஐனாதிபதியானார்.

சுதந்திரப் போரின் விளைவுகள்

அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனம் உலக வரலாற்றில் முக்கிய ஆவணமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. அதில் அடங்கியுள்ள “அனைத்து இனத்தவரும் சமமானவர்” என்ற பதம் பிற்காலத்தில் உலகின் புரட்சிகளின் தலைப்பாக அமைவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

- ❖ ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் என்ற சுதந்திர அரசு உதயமாகியது.
- ❖ முழு மனித குலத்திற்கும் சுதந்திரத்தின் மேன்மையை எடுத்துக்காட்டிய சந்தர்ப்பமாக அது அமைந்தது.
- ❖ அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய உணர்வு உலகம் முழுவதும் ஏற்பட்டது.
- ❖ அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கென வரையப்பட்ட அரசியல் யாப்பானது உலகில் முதன் முதல் எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பாக உருவானது.

7.2 பிரான்சியப் புரட்சி

1789 ஆம் ஆண்டு பிரான்சின் முடியாட்சிக்கு எதிராக எழுந்த அந்நாட்டு மக்கள், முடியாட்சியைக் கவிழ்த்துப் புதிய ஆட்சியை ஏற்படுத்தியமை பிரான்சியப் புரட்சி எனப்படும். பிரான்சியப் புரட்சியின் விளைவாக மனித உரிமைகள் தொடர்பாகப் பிரான்சில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டதுடன் பின்னர் உலகின் ஏனைய நாடுகளி லும் அது தாக்கம் செலுத்தியது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் ஜேரோப்பாவில் மிகுந்த செல்வந்த நாடாக விளங்கியது. வெளிநாட்டு வர்த்தகம், கைத்தொழில் என்பவற்றில் அது முன்னணியில் இருந்தது. ஏனைய நாடுகளைவிடப் பிரான்சில் விவசாயிகள் நல்ல நிலையில் இருந்தனர். அறிவிலும், சமூகப் பழக்க வழக்கங்களிலும் பிரான்ஸ் ஜேரோப்பாவில் முன்னணியில் இருந்தது. எனினும் பிரான்சிய ஆட்சியாளர்களின் பலவீனம் காரணமாக இந்நாடு அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் துறையில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. பிரான்சிய மன்னனான 16 ஆம் ஹூயி இதில் முக்கிய பங்கினை வகித்ததுடன் இவனது மோசமான ஆட்சிக்கு எதிராகத் துன்புற்ற சாதாரண மக்கள், “சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்” என்ற எண்ணக்கருவை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராகத் தமது உரிமையைப் பெறுவதற்குப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். மக்கள் முடியாட்சியால் அதிக இன்னல்களுக்கு உள்ளானதால் 1789 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் முடியாட்சிக்கு எதிராகப் போராடினர். பிரான்சில் இவ்வாறான நிலை தோன்றுவதற்குப் பல காரணிகள் இருந்தன.

பிரான்சியப் புரட்சிக்கான அரசியல் காரணங்கள்

புரட்சிக்கு முன் பிரான்சில் முடியாட்சி நிலவியது. புரட்சியின்போது பிரான்சை ஆட்சி செய்த அரசு மரபினர் பூர்போன் வம்சத்தவராவர். 14 ஆம் ஹூயி, 16 ஆம் ஹூயி ஆகியோர் அந்த மரபில் குறிப்பிடத்தக்க மன்னர்களாவர். பிரான்சின் மன்னர்கள்,

இப்பதவி தமக்குக் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டதெனக் கருதிச் செயற்பட்டனர். சட்டம், நிருவாகம், நீதி ஆகிய அனைத்துத் துறைகளினதும் அதிகாரங்கள் அரசனிடம் குவிந்து காணப்பட்டன. என்னிலதங்கா அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்த 14 ஆம் ஹூயி மன்னன் 'நானே அரசு' எனக் கூறினான். நான் விரும்பும் எதுவும் நடைபெறும் எனவும் அவன் கூறியுள்ளான். எதுவித விசாரணையுமின்றி எவரையும் கைதுசெய்து வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் வைக்க அரசனுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. இவ்வாறு மன்னனுக்கு இருந்த அதிகாரங்களைப் பிரான்சிய மக்கள் வெறுத்தனர். அரசன் இவ்வதிகாரங்களைத் தனிப்பட்ட, அரசியல் எதிரிகளைப் பழிவாங்கப் பயன்படுத்தியதுடன், அவர்கள் பஸ்டல் சிறைச்சாலையில் சிறை வைக்கப்பட்டனர். இதனால் பிரான்சின் ஊழல் நிறைந்த ஆட்சியின் அடையாளமாக விளங்கிய பஸ்டல் சிறைச்சாலை பிரான்சியப் புரட்சியின்போது முதன் முதலில் தாக்கப்பட்டது.

உரு 7.2 16ஆம் ஹூயி மன்னன்

உரு 7.3 வேர்சேல்ஸ் மாளிகை

உரு 7.4 மாளிகையின் பூங்கா

உரு 7.5 மாளிகையின் உட்புறம்

உரு 7.6 மாளிகையின் படுக்கை அறை

மன்னனின் எல்லையற்ற சுகபோக வாழ்வு மக்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளானமை மற்றுமொரு காரணமாகும். மன்னன் வாழ்ந்த வேர்சேல்ஸ் மாளிகை பல ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பரவலடைந்து விளங்கியது. அங்கு நீர்வீழ்ச்சி, நீர்ப்பூங்கா, மலர்ப் பூங்கா மற்றும் அலங்கார நிருமாணங்கள் என்பன காணப்பட்டன. மன்னனின் மாளிகையைப் பார்க்கையில் அவன் வாழ்ந்த சுகபோக வாழ்க்கை பற்றி அறியலாம். இவ்வாறு

சுகபோக அம்சங்களைக் கொண்ட சிறப்பு வாய்ந்த மாளிகையில் வாழ்ந்தமையால் மன்னனுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான உறவில் விரிசல் காணப்பட்டது. மாளிகைக்குள் நுழைவதற்குச் சாதாரண மக்களுக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. குருமாரும் பிரபுக்களும் மாத்திரமே அங்கு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர். மன்னன் நாட்டின் நிலைமை பற்றிப் பிரபுக்கள் மூலமே அறிந்து கொண்டான். பிரபுக்கள் நாட்டைப் பற்றியும் மக்கள் பற்றியும் தவறான கருத்துக்களையே முன்வைத்தனர்.

உரு 7.7. வேர்சேல்ஸ் மாளிகையின் முன்பக்க வாயில்

மன்னனுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே தொடர்பின்மையானது புரட்சி வரை செல்ல வழிவகுத்தது.

உரு 7.8 16 ஆம் ஹூயி மன்னனின் மனைவி மாரி அன்டொயின்டும் பிள்ளைகளும்.

தலைக்கனம் கொண்ட வெளிநாட்டுப் பெண்ணான இவள் மன்னனின் அதிகாரத்தையும் அவனது பலவீனத்தையும் பயன்படுத்தி அரசியலில் அதிகம் தலையிட்டாள்.

பிரான்சின் முடியாட்சி, அரசனை முதன்மையாகக் கொண்ட ஆலோசனைச் சபையையும் அந்த ஆலோசனைச் சபையின் ஆலோசனைப்படி செயற்பட்ட அமைச்சரவையையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்கியது. இந்த முடியாட்சி ஊழல் நிறைந்ததாகவே காணப்பட்டது. பிரபுக்களின் கீழிருந்த பிரதேச நிருவாகம் செயலற்றுக் காணப்பட்டது. இதனால் அரசன் பிரதேச நிருவாகத்தின் பொருட்டு 'இன்டென்டன்' என்ற அதிகாரிகளை நியமித்தான். எனினும் பிரபுக்களுக்கும் புதிய அதிகாரிகளுக்கு மிடையிலான மோதல் காரணமாக நிலைமை மோசமடைந்ததுடன் மக்கள் மேலும் துன்பத்திற்கு உள்ளாகினர்.

பலவித துண்பங்களை அனுபவித்தபோதிலும் மன்னனின் சர்வதிகாரத்திற்கும் முடியாட்சியின் நிருவாகத்திற்கும் எதிராக செயற்படவும் தமது துயர்களைக் கூறவும் சந்தர்ப்பமின்றி மக்கள் துண்புற்றனர்.

மக்களின் குறைகளை முன்வைக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஸ்டேட் ஜெனரல் என்ற பிரான்சியப் பாராஞ்சமன்றம் 175 ஆண்டுகள் கூட்டப்படவில்லை. இதனால் முடியாட்சியின் செயற்பாடுகளும் ஊழல்களும் பிரான்சில் புரட்சி ஏற்படுவதற்குக் காரணமாயின.

பிரான்சியப் புரட்சிக்கான சமூகக் காரணிகள்

புரட்சியின்போது பிரான்சில் மானிய முறை நிலவியது. மானிய முறை என்பது பரந்த நிலப்பரப்பை உரிமையாக்கிக் கொண்டிருந்த பிரபுக்களின் தலைமையில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட முடியாட்சியாகும்.

புரட்சியின் ஆரம்ப காலத்தில் பிரான்சிய சமூகத்தில் அரசு குடும்பம் தவிர்ந்த குருமார், பிரபுக்கள், சாதாரண மக்கள் என முப்பிரிவினர் காணப்பட்டனர். குருமாரும் பிரபுக்களும் சமுதாயத்தில் செல்வாக்குக் கொண்ட பிரிவினராக விளங்கினர். சாதாரண மக்கள் மத்திய வகுப்பினர், விவசாயிகள், தொழிலாளர் ஆகிய முப்பிரிவினரை உள்ளடக்கியோராய் விளங்கினர். பிரபுக்களும் குருமாரும் சனத்தொகையில் சிறு பான்மையாக விளங்கியதுடன் சாதாரண மக்களே பெருந்தொகையினராக விளங்கினர். மத்திய வகுப்பினர் வர்த்தகம் முதலான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்ட செல்வந்தராவர். எனினும் அரசியல்ரீதியாக அவர்கள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் இக்கால கட்டத்தில் மத்திய வகுப்பினர் அரசியல் அதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்தனர். எனினும் பிரான்சில் பிரபுக்களின் அதிகாரத்தில் மத்திய வகுப்பினர் மனம் தளர்ந்திருந்தனர்.

பிரபுக்களும் குருமாரும் பொது மக்களிடமிருந்து வரியைப் பெறும் குழுவினராக இருந்தனர். இதனால் அனேகமான குருமார் செல்வந்தர்களாக விளங்கினர். சலுகைகளைப் பெற்ற பிரபுக்களின் கீழ் பிரான்சின் நிலத்தில் பெரும்பகுதி இருந்தது. அவர்கள் அனுபவித்த சலுகைகளாவன :

- ❖ நாட்டின் எந்த இடத்திலும் வேட்டையாட உரிமை
- ❖ பிரபுக்களுக்குச் சொந்தமான தானிய ஆலைகள், வைன் வடிசாலைகள், வெதுப்பகங்கள் போன்றவற்றில் விவசாயிகள் தமது தேவையை நிறைவு செய்ய வேண்டியிருந்ததுடன் இதன் பொருட்டு அதிக பணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.
- ❖ விவசாயிகளின் நிலங்களிலிருந்து வரி அறவிடும் உரிமையும் அவர்களுக்கு இருந்தது.
- ❖ அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய வரிகளிலிருந்து அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

பிரான்சிய சமுதாயத்தில் கல்வியில் முன்னின்றவர்கள் நடுத்தர வகுப்பினராவர். எனினும் சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு உரிய இடம் இருக்கவில்லை. கல்வியில் முன்னணியில் இருந்தாலும் அரசியலில் எவ்வித முக்கிய பதவிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. கல்வியில் பின்தங்கிய பிரபுக்களுக்கு இவை உரிமையாகின. ஒருவரின் நிலையைப் பிறப்பினைக் கொண்டல்லாது, திறமையையும் செல்வத் தையும் கொண்டே மதிப்பிட வேண்டும் என்ற கருத்து இதன் மூலமே தோற்றம் பெற்றது. சமத்துவம் என்ற எண்ணக்கரு இதன் மூலம் தோற்றம் பெற்றதுடன் அது ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தது.

பிரான்சின் சலுகையற்ற சாதாரண மக்களிடையே பெரும் இன்னல்களுக்கு உள்ளானோர் விவசாயிகள் ஆவர். அவர்கள் பிரான்சின் மக்கள் தொகையில் 92% மானோராவர். கடினமாக உழைக்கும் மக்களான அவர்களுக்கு நிலங்களில் உரிமை இருந்த போதிலும் பிரபுக்களுக்கு அவர்கள் வரி செலுத்த வேண்டிய நிலை இருந்தது. வரிச்சமையால் அவர்களது வாழ்க்கை கடினமானது.

பிரான்சியப் புரட்சிக்கான பொருளாதாரக் காரணிகள்

பிரான்சியப் புரட்சியின்போது பிரான்சின் திறைசேரி முற்றிலும் வெறுமையாகி இருந்தது. அதற்கான காரணங்கள்.

- அரசினதும் அரசு குடும்பத்தினரதும் ஆடம்பர வாழ்க்கையினால் ஏற்பட்ட அதிக செலவு
- தேவையற்ற யுத்தச் செலவு

பிரித்தானியருக்கும் பிரான்சியருக்குமிடையே நடைபெற்ற ஏழாண்டுப் போர், அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்குப் பிரான்ஸ் உதவியமை ஆகிய காரணங்களால் பிரான்சின் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியுற்றது.

வினைத்திறனற்ற வரி முறை

பிரான்சில் நிலவிய அதிக வரி, பிரான்சியப் புரட்சிக்கு மற்றுமொரு முக்கிய காரணமாகும். பிரான்சின் சாதாரண குடிமக்கள் தமது வருமானத்தில் 60 வீதத்தை வரியாக செலுத்த வேண்டி இருந்தது. டெலி, கெபல், கெப்பிடேசன் என்ற மூன்று வரிகள் இதற்கு உதாரணமாகும்.

டெலி - இது பொதுமக்களின் வீடுகள், நிலங்கள், என்பவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட வரிகள் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டது. லியோன், பாரிஸ் போன்ற நகரங்கள் இந்த வரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தன.

கெபல் - இது உப்பிலிருந்து பெறப்பட்ட வரியாகும். வளர்ந்த அனைவரும் ஆண்டொன்றிற்கு ஏழு இறாத்தல் உப்பை விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருந்தது. உப்பின் விலை பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டது. இதனால் விலை குறைந்த

இடங்களிலிருந்து விலை கூடிய பிரதேசத்திற்கு இரகசியமாக உப்பு கொண்டு செல்லப்பட்டது. உப்பை விற்பனை செய்தல் அரசின் ஏகபோக உரிமையாக இருந்ததனால் இரகசியமாக உப்பை வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்ற ஆயிரக்கணக்கானோர் சிறை வைக்கப்பட்டனர்.

கெப்பிடேஷன் - அனைவரிடமிருந்தும் அறவிட வேண்டிய வரியாக 1695 ஆம் ஆண்டு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. எனினும் செயற்படுத்தும்போது அந்த வரிச் சுமையும் பொது மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது.

அக்காலத்தில் பிரதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆட்சி முறை பிரான் சில் நிலவியதால் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் நடைமுறையிலிருந்த சட்டங்கள், வரி முறைகள் என்பவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இது பிரான்சின் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திற்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் பெருந் தடையாகியது. வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்ட மத்திய வகுப்பினருக்கு இந்தச் சட்டங்கள், வரிமுறைகள் காரணமாக அதிகமாக வரி செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தென் பிரான்சிலிருந்து பாரிக்கு வைன் கொண்டு வருகையில் நாற்பது இடங்களில் வரி செலுத்த வேண்டி இருந்ததுடன் இதன் பொருட்டு இரண்டு வாரங்கள் எடுத்தன. பிரான்சின் வர்த்தகம் மற்றும் பொருளாதாரம் தொடர்பாக மத்திய வகுப்பினர் செயற்பட்ட போதிலும் வர்த்தக ஏகபோக உரிமை அரசிற்கு உரியதாக இருந்தது. அரசு திறைசேரி வேறுமையானதால் மத்திய வகுப்பினர் வைப்பிலிட்ட பணத்திற்குப் பாதுகாப்பு இருக்கவில்லை. இது மத்திய வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்தது. அரசு தலையீட்டில்லாப் பொருளாதார முறையை மத்திய வகுப்பினர் எதிர்பார்த்தனர். எனினும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த செயற்பாடான நிருவாகத்தையும் பொருளாதார பாதுகாப்பையும் வழங்கிட பிரான்சிய முடியாட்சி தவறிவிட்டது. இதனால் மத்திய வகுப்பினர் புரட்சிக்கு தலைமை வகித்தனர்.

பிரான்சியப் புரட்சிக்கு தத்துவஞானிகளின் பங்களிப்பு

உருவாகிக் கொண்டிருந்த எதிர்ப்பு உணர்வுகளுக்கு பிரான்சியத் தத்துவஞானிகளின் கருத்து மேலும் வலுவூட்டியது. மொன்டெஸ்கியூ, வோல்டேயர், ரூசோ ஆகிய தத்துவஞானிகளின் கருத்துக்கள் புரட்சி பற்றியெரிய எண்ணையாக விளங்கியது.

மொன்டெஸ்கியூ - “சட்டத்தின் சாரம்” என்ற தனது நூலின் மூலம் தனிப்பட்ட ஒருவரிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்திருப்பது பொருத்தமற்றது எனவும், இதன் மூலம் சர்வாதிகார ஆட்சி கட்டியெழுப்பப்படும் என்றும் விளக்கினார். ஆதலால் சட்டம், நிருவாகம், நீதி ஆகிய மூன்று துறைகளுக்கும் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இதனால் சர்வாதிகார ஆட்சி ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படும் எனவும் கூறினார்.

உரு 7.9 மொன்டெஸ்கியூ

வோல்டேயர் - சுதந்திரமாகக் கருத்து வெளியிடும் உரிமை பற்றிக் கருத்து வெளி யிட்டார். முடியாட்சியினதும் திருச்சபையினதும் சர்வாதிகார ஆட்சியை அவர் கடுமையாக விமர்சித்தார்.

ஞாசோ - ‘சமூக ஒப்பந்தம்’ என்ற நூலின் மூலம் மக்களின் சுதந்திரம் தொடர்பான எண்ணக்கருவை முன்வைத்தார். மன்னன் மக்களின் நலன் கருதி செயற்பட வேண்டுமெனவும் அவ்வாறு செய்யாத ஆட்சியாளரைத் தூரத்தி விடுவது மக்களது பொறுப்பு எனவும் கூறினார். அவரது இக்கருத்து சமத்துவம், மக்கள் ஆதிக்கம் என்ற எண்ணக்கருக்களின் அடிப்படையானது.

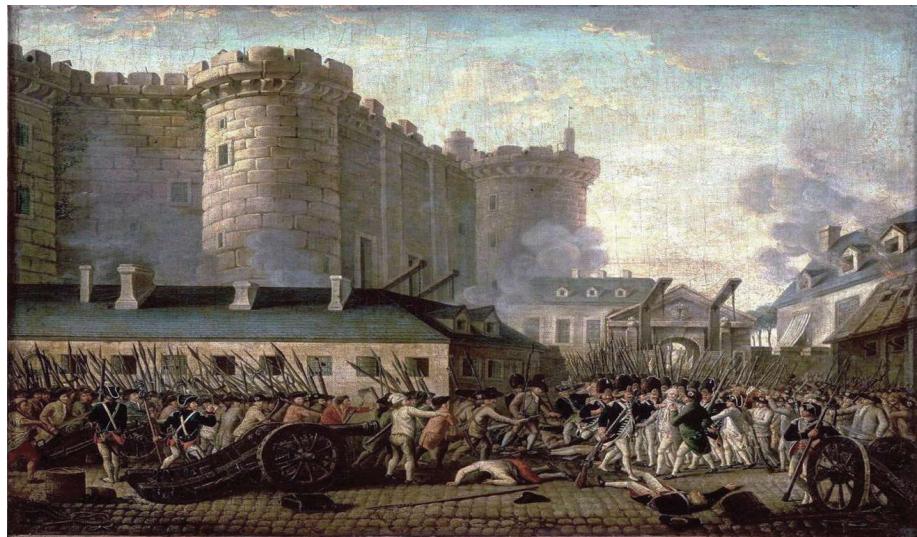

உரு 7.10 ஞாசோ

இவற்றிற்கு மேலாக அமெரிக்க சுதந்திரப் போருக்கு உதவிடச் சென்ற பிரான்சியப் படை வீரர்கள் அந்தப் போராட்டத்தின் மூலம் சுதந்திரம் தொடர்பான எண்ணக்கருவை அறிந்ததுடன், அதனைப் பிரான்சில் செயற்படுத்த ஒன்று சேர்த்தமையும் பிரான்சியப் புரட்சிக்குக் காரணமாகியது.

புரட்சி ஏற்படல்

1789 ஆம் ஆண்டாகும்போது இவ்வாறு எதிர்ப்புக்கள் தோற்றம்பெற்று இருந்த பிரான் சில் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு உடனடிக் காரணமாக அமைந்தது அரசின் நிதி நிலைமை சீர்ற்று இருந்தமையால் ஏற்பட்ட நிலையாகும். அதற்கு மாற்று நடவடிக்கையாக வரிச் சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதன் பொருட்டு எஸ்டேட் ஜெனரல் எனப்பட்ட பாராஞமன்றத்தை 16 ஆம் லூயி மன்னன் கூட்டினான். இது 175 ஆண்டுகள் கூட்டப்படவில்லை. இதனால் அதன் செயற்பாடுகள் பற்றி எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. பல்வேறு கருத்துக்கள் காரணமாக செயற்பாடுகள் தொடர்பாக சிக்கல்கள் எழுந்தன. பிரபுக்கள் குருமாரும் (மேல் சபையினராகத்) தனியாகக் கூட வேண்டுமெனப் பிரபுக்கள் தெரிவித்தனர். பிரபுக்களும் குருமாரும் இணைந்து மூன்றாவது பிரிவினரின் சிபாரிசுக்களைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்பதே பிரபுக்களின் நோக்கமாக இருந்தது. மன்னன் பிரபுக்களின் கருத்துக்களுக்குச் சார்பாக இருந்ததுடன் மூன்றாம் வகுப்பினர் அதனை எதிர்த்தனர். இந்த மோதல் காரணமாக பொதுமக்களைப் பிரதிநிதிப்படுத்திய மூன்றாவது பிரிவினரின் பிரதிநிதிகள் வேறாகக் கூடினர்.

உரு 7.11 பஸ்டல் சிறைச்சாலை தாக்கப்படல்

பிரபுக்களின் தலையீட்டினால் அவர்கள் கூடிய மண்டபத்தை மூடிவிட நடவடிக்கை எடுத்ததால் தேசிய சபை என அறிமுகமான அக்குழவினர் டெனிஸ் மைதானத்தில் ஒன்றுகூடி பிரான்சிற்குப் புதிய அரசியல் யாப்பினைத் தயாரிக்காது வெளியேறு வதில்லை என உறுதிமொழி அளித்தனர். இது “டெனிஸ் மைதான உறுதி மொழி” எனப்படுகின்றது. இவர்களுக்குப் பிரான்சியப் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தது. முடியாட்சியில் வெறுப்புக் கொண்ட பாரிஸ் நகர மக்கள் ஆயுதங்களுடன் நகரில் ஒன்றுகூடினர். அவர்கள் 1789 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 14ஆந் திகதி பிரான்சிய முடியாட்சியின் அநீதியின் சின்னமாகக் கருதப்பட்ட பஸ்டல் சிறைச்சாலையைத் தாக்கி அங்கிருந்த சிறைக் கைதிகளை விடுவித்தனர். இது பிரான்சியப் புரட்சியின் ஆரம்பமாகும்.

பாரிஸ் நகரில் ஏற்பட்ட புரட்சி நாடு முழுவதும் பரவியது. 16ஆம் ஹூயி மன்னனால் இதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இதனால் மன்னனின் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்று மத்திய நிருவாகமும் பிரதேச நிருவாகமும் புரட்சியாளர் கைக்கு வந்தது. புரட்சியாளர் வாபெயிற் என்ற தலைவரின் கீழ்த் தேசிய பாதுகாப்புப் படையை நிறுவி நாடு முழுவதும் புரட்சிக் குழுக்களை அமைத்து நாட்டை அமைதிப்படுத்தினர். புரட்சியாளரின் ஆட்சியின் கீழ் 16 ஆம் ஹூயி மன்னனுக்கும் அவன் மனைவி மாரி அன்டனோயிட்டுக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

பிரான்சியப் புரட்சியின் விளைவுகள்

பிரான்சியப் புரட்சியின் விளைவாகப் பிரான்சில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. முடியாட்சிக்கும் அநீதியான பொருளாதார முறைக்கும் எதிராகத் திரண்டெடுமுந்த பொதுமக்கள் இந்தப் புரட்சியின் மூலம் உலக அரசியலில் பாரிய அனுபவத்தையும் முன்மாதிரியையும் பெற்றனர். இந்த புரட்சியின் விளைவுகளில் சில கீழே தரப்படுகின்றன :

** அடிப்படை உரிமை தொடர்பாக உலகம் முழுவதும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

பிரான்சியப் புரட்சியாளர்களால் 1791 ஆம் ஆண்டு அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. அடிப்படை உரிமைகள் இயற்கை யிலயே மனிதனுக்கு உள்ள உரிமை என்பது இதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. மனித உரிமைகள் தொடர்பாக உள்ள அந்த வெளியீட்டில் காணப்பட்ட சில கருத்துக்கள் பின்வருமாறு,

- ❖ எல்லா மனிதரும் சுதந்திரமாகப் பிறப்பதால் அவர்கள் அனைவருக்கும் சம உரிமை உள்தாக வேண்டும்.
- ❖ அனைத்துப் பிரசைகளுக்கும் சட்டம் இயற்றும் செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்ள உரிமையுண்டு.
- ❖ அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் சுதந்திரமாகக் கருத்து வெளியிடவும் தாம் விரும்பும் மத்தைப் பின்பற்றவும் உரிமையுண்டு.

பிரான்சியப் புரட்சியின் பிரதான தாரக மந்திரமான சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற எண்ணக்கருக்களிற்கு மேலே கூறப்பட்ட மனித உரிமைப் பிரகடனத்தில் வரவேற்புக் கிடைத்தது. உலகம் முழுவதும் சமூக அநீதிகளினால் துன்புற்ற மக்களுக்கு இது பெரும் ஆறுதலாக அமைந்தது. இதனால் பிற்காலத்தில் உலகில் பல நாடுகள் அடிப்படை மனித உரிமைகள் தொடர்பான எண்ணக் கருவை அரசியல் யாப்பின் மூலம் சட்டமாக்க முன்வந்தன.

பிரான்சியப் புரட்சியின் விளைவாகப் பிரான்சிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவை புரட்சியின் விளைவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றில் சில பின்வருவனவாகும்.

- ** பிரான்சின் முடியாட்சி வீழ்ச்சியற்றமை.
- ** பிரான்சிய விவசாயத் தொழிலாள மக்களுக்குச் சலுகை கிடைத்தமை.
- ** பிரான்சில் உறுதியற்ற அரசியல் முறை தோன்றியமை.

பிரான்சியப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கியோர் பலவித அரசியல் கொள்கைகளை உடையோராக இருந்தமையால் புரட்சியின் பின்னர் இடையிடையே அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1789 - 1799 வரை இந்நிலைமை நிலவியது. இவ்வாறு உறுதியற்ற அரசியல் நிலைமை காரணமாக 1799 ஆம் ஆண்டு இராணுவ அதிகாரியான நெப்போலியன் பொனாபாட் பிரான்சின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினான். அன்று முதல் பிரான்சில் புதிய அரசியல் நிலைமை உதயமானது.

செயற்பாடு

பிரான்சிய மக்கள் வென்றெடுத்த மனித உரிமைகள் என்ற தலைப்பில் கட்டுரை ஒன்று எழுதுக.

7.3 ரஷ்யப் புரட்சி

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலக நிலப்பரப்பில் ஆறில் ஒரு பங்கினை உள்ளடக்கிய பேரரசாக ரஷ்யா விளங்கியது. இப்பரந்த பேரரசை நிருவகிக்க முறையான அமைப்புத் தேவைப்பட்டது. அக்காலத்தில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் இராணுவம், காவல் படை, இரகசிய பொலிஸ் ஆகியோரைக் கொண்டு இந்த பரந்த பேரரசை ஆட்சி செய்தனர். இவர்களது ஆட்சி முறை கடினமாக இருந்தது. இந்த ஆட்சிக்குத் திருச்சபையின் தெய் வீக்க கொள்கை மிகவும் சாதகமாக இருந்தது. இந்திலையில் ரஷ்ய ஆட்சியாளர்களான சார் மன்னர்கள் சர்வாதிகார ஆட்சியாளர்களாகச் செயற்பட்டனர். ரஷ்யாவில் நிலவிய மானிய முறை சமூகப் பொருளாதார முறையில் சனத்தொகையில் 97% மான விவசாயிகளும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் முன்னேற்றம் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற தொழிலாள வர்க்கத்தினரும் ஆட்சியாளர்களதும் திருச்சபையினதும் பிரபுக்களினதும் துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகினர். படை வீரர்களின் உதவி புரட்சியாளர்களுக்குக் கிடைத்தமை இப்புரட்சியின் சிறப்பம்சமாகும். முதலாம் உலக மகாயுத்தம் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த இக்காலக்கட்டத்தில் ரஷ்யாவும் இந்த யுத்தத்தில் ஈடுப்பட்டமையானது மக்களை மேலும் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கியது. இதனால் இந்தப் புரட்சியின் தாரக மந்திரமாக “உணவு, நிலம், சமாதானம்” என்னும் சுலோகம் அமைந்தது. இதனடிப்படையில் 1917 ஆம் ஆண்டு மார்ச், ஓக்டோபர் ஆகிய மாதங்களில் இரு புரட்சிகள் இடம்பெற்றன. வர்க்க பேதமற்ற சமுதாயத்தைக் கட்டி யெழுப்பும் நோக்கில் வளர்ச்சியடைந்த இந்தப் புரட்சி பற்றி இப்போது பார்ப்போம்.

புரட்சிக்கான காரணங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டளவில் பிரான்சைப் போலவே ரஷ்யாவிலும் ஊழல்கள் நிறைந்த சர்வாதிகார முடியாட்சி முறையே நிலவியது. ரஷ்யாவை ஆட்சிசெய்த சார் மன்னர்கள் அரச பதவியானது கடவுள் கொடுத்த வரம் எனக் கருதி செயற்பட்டோராவர். தமது நன்மையை மட்டுமே கருத்திற் கொண்டு மிகவும் ஊழல் நிறைந்த ஆட்சியை நடத்தினர். அரசாங்க வருமானத்தை அதிகரிக்கும் பொருட்டு மக்களை கொடுமைப் படுத்தி வரி அறவிட்டனர். சமய படிப்பினையின்படி தெய்வீக்க கோட்பாட்டிற்கு அமையச் செயற்பட்ட மன்னர்கள் சமயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தியதுடன் மக்களின் பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முயலவில்லை.

ரஷ்யாவின் பொருளாதார, சமூக முறையை நோக்கில், மானிய முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட விவசாயப் பொருளாதாரமே அங்கு நிலவியது. பாரம்பரிய நில உரிமை பிரபுக்களுடையதாக இருந்தது. நாட்டின் சாதாரண மக்களான விவசாயிகள்

நில அடிமைகளாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டனர். பிரபுக்கள் செல்வந்தராக இருந்த துடன் நில அடிமைகள் அவர்களது சொத்தாகக் கருதப்பட்டனர். விவசாயிகள் பிரபுக்களின் நிலங்களில் பயிர் செய்வதன் மூலம் பெறப்படும் விளைச்சலில் ஒரு பகுதியை வரியாக அரசாங்கத்திற்கும் திருச்சபைக்கும் பிரபுக்களுக்கும் செலுத்த வேண்டியிருந்தமையால் அவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் இன்னல்களுக்கு உள்ளாகினர். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யாவில் பரவிய கைத்தொழிலில் காரணமாக தொழிலாளர் வர்க்கமொன்றும் அங்கு உருவாகியிருந்தது. தொழிலாளர்களின் நிலை விவசாயிகளின் நிலையை விட உயர்வாகக் காணப்பட்டது. எனினும் அவர்கள் சிறு தொகையினராகவே காணப்பட்டனர். நடுத்தர வகுப்பினரும் சிறு தொகையினராக இருந்ததுடன் அவர்களில் அதிகமானோர் அரசாங்க சேவையாளர் ஆவர். இவ்வாறான நிலைமை அங்கு காணப்படும்போது 1904 - 1905 காலப்பகுதியில் யப்பானுடன் நடை பெற்ற யுத்தத்தில் ரஷ்யா தோல்வியடைந்தது. 1905 ஆம் ஆண்டு எதிர்ப்பு நடவடிக்கை ஏற்பட அது உடனடிக் காரணமாக அமைந்தது. விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி, தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் என 1905 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அரச விரோத செயற்பாடுகளில் கடற்படைக் கிளர்ச்சியாளர்களும் சேர்ந்து கொண்டனர். இந்தப் போராட்டத்தில் கிளர்ச்சியாளர்கள் வெற்றி பெறாத போதிலும் அது அரச விரோத போராட்டங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது.

மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இணைந்து செயற்படுவதை உணர்ந்த சார் ஆட்சியாளர்கள் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் சிலவற்றை மேற்கொண்ட போதிலும் அவற்றால் திருப்தியடையாத மக்களின் அமைதியின்மை மென்மேலும் அதிகரித்தது. அவ்வேளையில் மன்னன் சீர்திருத்தங்களை செயற்படுத்தியதுடன் கடின அடக்கு முறையையும் மேற்கொண்டான். இதனால் கிளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் சென்ற வெளினின் தலைமையிலான போல்ஷேவிக் கட்சி பாராளுமன்றத்திலிருந்து விலகி தமது செயற்பாடுகளை இரகசியமாக மேற்கொண்டன. இதற்கிடையில் 1914 ஆம் ஆண்டு முதலாம் உலக யுத்தம் ஆரம்பமாகியது. ரஸ்யா நேச நாடுகளின் பங்காளியாக யுத்தத்தில் இணைந்தது. இதனால் ரஷ்யாவுக்குப் பல பாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்டன. பெருந்தொகையான விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் படையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இது அவர்களின் (விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள்) விருப்பப்படி நடைபெறவில்லை. விவசாயம் செய்வதற்குப் போதிய விவசாயிகள் இல்லாமை காரணமாக விவசாயம் வீழ்ச்சியடைந்தது. இக்கால கட்டத்தில் தொழிற்சாலைகளில் அதிகமாக ஆயுதங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதால் உணவு, மருந்து, உரம் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களின் உற்பத்தி குறைவடைந்தது. இதனால் நாடு முழுவதும் உணவுப் பற்றாக்குறையும் பொருள்களின் விலை உயர்வும் ஏற்பட்டன. இவற்றில் பாண் விலை அதிகரிப்பானது மக்களை மிகவும் இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கியது. அதன் தாக்கம் 1917 ஆம் ஆண்டு புரட்சியாக வெளிப்பட்டது.

1917 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதப் புரட்சி

1917 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இடம் பெற்ற புரட்சிக்கு புடைவைத் தொழிற்சாலை ஒன்றில் ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தமே காரணமாக அமைந்தது. மூன்று நாட்களாகும்

போது அது பாரிய வேலை நிறுத்தமாக மாறியது. துன்புற்ற அனைத்துப் பிரிவினரும் அதில் இணைந்து கொண்டனர். வீதி முழுவதும் பாண் கேட்டு மக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். சார் மன்னனின் படையும் ஆர்ப்பாட்டத்தில் இணைந்து கொண்டது. மன்றால் மக்களின் எதிர்ப்பைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இதனால் 1917ஆம் ஆண்டு மன்னன் பதவி துறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கெரென்ஸ்கி என்ற தலைவரின் கிளர்ச்சி அணியின் கைக்கு ஆட்சி மாறியது. எனினும் அவர்களால் நாட்டின் அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை.

விவசாயிகளுக்கு நிலம், படை வீரர்களுக்கு அமைதி, நாட்டில் அனைவருக்கும் உணவு என்பனவே நாட்டின் அத்தியாவசிய தேவையாக இருந்தன. இதனால் விவசாயிகள் நிலங்களை எரித்து, கொள்ளையடித்து, உரிமையாளர்களை அழித்துப் பயங்கரவாத செயல்களில் ஈடுபட்டனர். புதிய அரசின் ஆட்சியாளர்கள் செல்வந்தருடன் இணைந்து செயற்பட்டமையால் ஏழைகளின் எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றமாகியது. அவ்வாறே அரசாங்கம் யுத்த செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தமையால் படைவீரர்களின் எதிர்பார்ப்பும் நிறைவேறவில்லை.

1917 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் புரட்சி

இதற்கிடையில் வெளினின் தலைமையிலான போல்ஷெவிக் கட்சி சோவியத் மண்டலம் என்ற அமைப்பினை நாடு முழுவதும் நிறுவி விவசாய, தொழிலாள அரசாங்கத்தை அமைக்க நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது. ரஷ்யப் புரட்சி ஆரம்பிக்கும்போது மென்ஷவிக், போல்ஷெவிக் என்ற இரு அரசியல் குழுவினர் தோற்றம் பெற்றிருந்தனர். பல்வேறு சீர்த்திருத்தங்களின் மூலம் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று கருதிய சிறு தொகையினர் மென்ஷவிக் எனப்பட்டனர். பொதுவுடைமைவாதத்தை ஏற்றுக் கொண்ட போல்ஷெவிக் வாதிகள் பெரும்பான்மையாக இருந்தனர். முதலாளித்துவ முறையைத் தவிர்த்தெறிந்து பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களைக் கொண்ட சமுதாயத்தை தோற்றுவிப்பதே போல்ஷெவிக்வாதிகளின் நோக்கமாக இருந்தது. வெளினதும் ரொஸ்கியினதும் தலைமையில் செயற்பட்ட இந்த அமைப்பிற்கு தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர் முதலான துன்புற்ற மக்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தது. மார்ச் மாதப் புரட்சியின் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட தற்காலிக அரசாங்கத்தால் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது போன்மையால் குறுகிய காலத்திலேயே அது பொது மக்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளானது. தற்காலிக அரசாங்கத்திற்கு எதிராக எழுந்து வரும் மக்களின் எதிர்ப்பைக் கண்ட வி. ஐ. வெளின் “இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றாவிட்டால் வரலாறு எமக்கு இரக்கம்காட்டமாட்டாது.” எனக் கூறினான். இதற்கமைய 1917 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் புரட்சி ஆரம்பமானது. ஆயுதந்தரித்த படை அரசாங்கத்தின் முக்கிய மத்திய நிலையங்களைக் கைப்பற்றியது. (புகையிரதம், வங்கி, தபால் நிலையங்கள்) வீதிகளெங்கும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் அமைதி, நிலம், உணவு என்ற அடிப்படையில் ஆர்ப்பாட்டம் நடாத்தினர்.

தமக்கு அரசாங்கத்தால் பாதுகாப்பு இல்லையென்பதை அறிந்த மத்திய வகுப்பினரும் படை வீரர்களும் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் காட்டவில்லை. இந்த எதிர்ப்பிற்கு ஆட்சியாளர்கள் தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்துப் பிரிவினரினதும் ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தது. இதிலிருந்து ரஷ்ய மக்கள் அனுபவித்த துன்பத்தை அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. இதனால் கடுமையான போரின்றி புரட்சியை வெற்றிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. உலகில் நடைமுறையிலுள்ள நாட்காட்டியின்படி இந்த நிகழ்வு நடைபெற்றது நவம்பர் மாதமாகும். எனினும் அக்காலத்தில் ரஷ்யாவில் நடைமுறையிலிருந்த பழைய நாட்காட்டியின்படி அது அக்டோபர் மாதமாகும். எனவே இந்தப் புரட்சி 1917 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் புரட்சி எனப்படுகின்றது.

உரு 7.12 வீ.ஐ. லெனின்

உரு 7.13 லீயோன் ட்ரெஞ்சுகி

புரட்சியின் விளைவுகள்

கெரன்ஸ்கியின் தலைமைத்துவத்திலான அரசைக் கவிழ்த்து லெனினின் தலைமைத் துவத்திலான போல்ஷேவிக்குகளின் அரசைத் தோற்றுவித்தமை இந்தப் புரட்சியின் முக்கியவிளைவாகும். போல்ஷேவிக்கட்சியின்னர்பொதுவுடமைக்கட்சியாகமாறியது. லெனினின் தலைமையிலான புதிய அரசாங்கம் ஜேர்மனியுடனான யுத்தத்தை நிறுத்தி சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டது. இதன்மூலம் ரஷ்யாவில் சமாதானம் உதயமானது. அது படை வீரரின் எதிர்பார்ப்பாகும். லெனின் தலைமைத்துவத்திலான புதிய அரசாங்கம், நிலமானிய முறையின் கீழ் இருந்த தனிப்பட்ட நிலவுரிமையை நீக்கியது. அரசுடைமையாக்கப்பட்ட அந்த நிலங்கள் ஆரம்பத்தில் விவசாயிகளுக்கு சிறு பண்ணையாகப் பயிரிட அனுமதியளித்த போதிலும் பின்னர் அவற்றை பாரிய விவசாயப் பண்ணையாக மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதற்கமைய விவசாயிகள் கூட்டு உரிமையின் கீழ் பயிர் செய்தனர். இதன்படி விவசாயிகள் எதிர்பார்த்த நிலம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. பொதுவுடைமை நிருவாகத்தின்கீழ் ரஷ்யாவின் அனைத்துத் தொழிற்சாலைகளும் அரசுடைமையாக்கப்பட்டதுடன் அதன் நிருவாகம் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வழிகாட்டிலின் கீழ் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட சோவியற் மண்டலத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவை தவிர வங்கி, போக்குவரத்து என்பனவும் அரசுடைமையாக்கப்பட்டது.

சார் மன்னர்களின் ஆட்சியை முற்றும் ஒழித்து அதற்குப் பதிலாகத் தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சோவியற் சபையின்

அடிப்படையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட புதிய அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இதன்படி ரஷ்யப் புரட்சியின் பின்னர் ரஷ்யா சோவியற் சமவுடைமைக் குடியரசு என்ற பெயரில் அறிமுகமானது. இதன்படி ரஷ்யா சமவுடைமைக் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்ட நாடாக மாறியது.

சமவுடைமைக் கொள்கை

சமவுடைமை என்பது சமுதாயத்தின் செல்வம் தொடர்பான பொது உரிமை அனைத்துப் பிரசைகளுக்கும் உரியதாகும். தமது திறமையை மேம்படச் செய்யும் பொருட்டு சமமான சந்தர்ப்பம் வழங்குதல், உற்பத்தியின் பயனை அனைவருக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்தவித்தல் என்பன உட்பட அரசியல், சமூக, பொருளாதார முறையை ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு அரசியல் தத்துவமே இதுவாகும். அதன்படி,

- ❖ தனிநபர் தேவையை விட சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் சமூகத் தேவைகளுக்கும் முன்னுரிமை வழங்குதல்.
- ❖ சமுதாயத்தில் அநீதியையும் ஏற்றத்தாழ்வினையும் அகற்றுதல்.
- ❖ சமுதாயத்தில் வகுப்புப் பாகுபாடுகளை அகற்றி, அனைவரையும் சகோதரர்களாக எண்ணும் உயர் மானிட சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புதல்.

ரஷ்யாவில் ஆரம்பமான சமவுடைமைக் கொள்கை உலகம் முழுவதும் பரவியமை ரஷ்யப் புரட்சியின் மற்றுமொரு விளைவாகும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் உலகின் முக்கிய அணியாக விளங்கியது பொதுவுடைமை அணியும் முதலாளித்துவ அணியுமாகும். இதற்கமைய உலகின் பல நாடுகள் ரஷ்யாவில் தோற்றம் பெற்ற சமவுடைமைக் கொள்கைக்கு அமையத் தமது அரசியல் யாப்பினை அமைத்துக் கொண்டன.

உதாரணம் : சீனா, கிழக்கு ஜேர்மன், கியூபா என்பன அவற்றில் சிலவாகும்.

இந்தப் பாடத்தின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் பின்னர் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு என்ற வலிமை வாய்ந்த அரசு தோற்றம் பெற்றதுடன் அமெரிக்காவை மையமாகக் கொண்ட முதலாளித்துவ முறையை ஏற்றுக் கொண்ட அணி உலகில் தோற்றம் பெற்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட ரஷ்யப் புரட்சியின் பின்னர் ரஷ்யாவை மையமாகக் கொண்ட சமவுடைமை அணி உலகில் தோற்றம் பெற்றது. அந்த இரு அணிகளிலும் சேராத, நாடுகள் பல அணி சேரா அமைப்பில் இடம் பெறுகின்றன. இலங்கையும் அணி சேரா அமைப்பின் கொள்கைகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் நாடாகும்.

செயற்பாடு

சமவுடைமைக் கொள்கையின் சிறப்பியல்புகள் பற்றிக் கட்டுரை ஒன்று எழுதுக.